

Slovo: 65. Co musím udělat, abych byl spasen?

Když jsem se stal kazatelem, provinil jsem se tím, že jsem přijal odpovědnost naučit každého, jak přimět ostatní, aby vyslovili „Modlitbu hříšníka“.

The image is a composite graphic. On the left is a painting of a man in a brown coat and hat, leaning over the side of a wooden boat. He is holding a long, dark, swirling object that resembles a thick rope or a stream of water. In the background, other people are visible in the boat, and a red house is on the shore. On the right is a portrait of a man with short grey hair, wearing an orange shirt, smiling. Above the portrait is a dark orange rectangular box with the word "Slovo" in white. Below the entire graphic is a black bar with the text "Co musím udělat, abych byl spasen?" in white.

Slovo

„Marnotratný syn“, Robert Barnum, 1998

Co musím udělat, abych byl spasen?

Odpověď na velkou otázku, jak se zachránit, by měla být snadná. Když jsem byl dítě, říkali mi „pozvi Ježíše do svého srdce“. Znělo to dobře, ale nebyl jsem si jistý, co to znamená. Abych byl upřímný, stále nemám ponětí, co to znamená – pozvat Ježíše do svého srdce.

Jak jsem stárnul, odpovědí bylo vyznat svůj hřích, požádat o odpuštění a slíbit svou víru v Ježíše. To byl docela jednoduchý proces – Římanům 3:23, pak Římanům 6:23, pak Římanům 5:8 a nakonec Římanům 10:13. Přidejte rychlou modlitbu a jste zachráněni.

Když jsem se stal kazatelem, provinil jsem se tím, že jsem přijal odpovědnost naučit každého, jak přimět ostatní, aby vyslovili „Modlitbu hříšníka“. Znáte ji, kde říkáte něco jako:

„Pane, přiznávám, že jsem hříšník. Přijímám tvou smrt jako trest za svůj hřích a uznávám, že tvé milosrdenství a milost je dar, který mi nabízíš kvůli tvé velké lásce, a to bez ohledu na to, co jsem udělal. Očisti mě a udělej ze mě své dítě. Vírou tě přijímám do svého srdce jako Syna Božího a jako Spasitele a Pána svého života. Ve tvém drahém jménu, amen.“

Brzy se ukázalo, že jde o velký úkol. Nejprve jsem musel přesvědčit lidi (z nichž mnozí byli příliš stydliví na to, aby promluvili s cizím člověkem), že Bůh chce, aby přistupovali k lidem s jasnou prezentací evangelia. Netřeba dodávat, že se tak nestalo. Nebyl jsem o nic pohodlnější, ale občas jsem sebral odvalu a zkusil to.

Jakmile jsem našel slabomyslného věřícího, který byl ochoten se tomuto procesu naučit, bylo nutné strávit několik hodin výukou, jak to dělat lépe než těch Pavlových 81 slov z Římanům. Obvykle to vyžadovalo zapamatovat si více stránek z příručky a z Písma. Často se zdálo, že bude snazší najít Svatý grál, než někomu vysvětlovat, jak být spasen.

„Jakmile jsem našel slabomyslného věřícího, který byl ochoten naučit se tento proces, bylo nutné strávit několik hodin výukou, jak to dělat lépe než těch Pavlových 81 slov z Římanům.“

Po nějaké době to začalo být frustrující. Musí existovat lepší způsob. Nakonec jsem udělal to, co jsem měl udělat od začátku: rozhodl jsem se, že se podívám, jak Ježíš odpovídá na otázku, jak být spasen, když se ho někdy na to zeptali. Jistě, bylo to tam. Znáte ten příběh. Za Ježíšem přišel mladý muž a zeptal se ho, co má udělat, aby získal věčný život (Matouš 19:16). To je dost podobné.

Tento muž byl zvyklý dostat, co chtěl; bohatí bývají vždycky. Také už vyzkoušel náboženskou cestu a tvrdil, že celý život dodržoval pravidla. Je to podobné, jako když bohatý diakon přijde do kazatelské kanceláře s otázkou po své spáse a kazatel sáhne do své seminární tašky s návodem. A nabídne mu plán spasení.

Problém je v tom, že ten diakon už prošel tou náboženskou cestou a nestačilo to.

Ježíš to věděl. Opravil mužovo myšlení, odhodil všechny náboženské věci a řekl mu, že spasení je jednoduché. Musel se zbavit všech svých věcí, protože to bylo to, čemu ten muž sloužil; většina bohatých mužů tak činí. Jakmile to bylo z cesty, vše, co musel udělat, bylo následovat Ježíše.

Bůh, stvořitel člověka, vždy usiloval o společenství s člověkem. Bible říká, že Bůh trávil čas s prvními lidmi, Adamem a Evou, v zahradě. Poté, co však porušili jediný Boží zákaz, se před Bohem schovali a skončili vyhnáním ze zahrady. Jejich hřích narušil jejich společenství s Bohem.

Boží láska k lidem se nikdy nezměnila. Jako rodič se svéhlavým dítětem Bůh úzkostlivě čekal, až se lidstvo vrátí domů. Nestalo se to tisíce let (čas pro Boha nemá takový význam), takže Bůh musel něco udělat, aby nás přivedl zpět domů ke společenství.

Bylo jasné, že lidé nepřišli domů, protože jsme plně nepochopili Boží lásku. Proto Bůh udělal tu nejlaskavější možnou věc - Bůh poslal vlastního Božího Syna (sám sebe v lidském těle), aby řekl člověku, jaký Bůh ve skutečnosti je.

„Bůh udělal tu nejlaskavější možnou věc - Bůh poslal vlastního Božího Syna (sám sebe v lidském těle), aby řekl člověku, jaký Bůh ve skutečnosti je.“

Ježíš vyprávěl podobenství o majiteli půdy, který vysadil vinici a pronajal ji vinařům (Matouš 21). V době sklizně poslal služebníky, aby mu vyzvedli jeho podíl, ale nájemníci je zbili a zabili.

Dvakrát poslal služebníky a dvakrát byli odmítnuti. Nakonec se rozhodl poslat svého syna v domnění, že ho budou respektovat. Místo toho, když si uvědomili, že syn je dědicem, zabili ho, aby převzali dědictví pro sebe.

Na závěr příběhu Ježíš posluchačům citoval jejich vlastní Písma, konkrétně Žalm 118:22, který říká: „Kámen, který stavitelé zavrhli, se stal hlavním úhelným kamenem.“ Náboženští vůdci udělali Božímu Synu totéž, co nájemníci v Ježíšově příběhu udělali synovi majitele vinice.

Ježíš věděl, že zemře rukou lidí. Daroval se dobrovolně, protože ho poselství o Boží lásce přimělo dát všechno, aby tomu lidé rozuměli. Kříž nebyl oltářem, kterým Bůh zaplatil za hřích. Bůh nepotřeboval odškodnění za hřích.

Vše, co Bůh chtěl, bylo, aby se lidstvo vrátilo domů.

V dalším ze svých příběhů Ježíš vyprávěl o marnotratném synovi, který opustil dům svého otce a myslel si, že mu bude lépe. Nebylo. Poté, co „přišel k rozumu“ (Lukáš 12:17), si uvědomil, že dům jeho otce je pro něj tím nejlepším místem. Jeho plánem bylo vrhnout se otci k nohám, vyznat svůj hřích a prosit o odpuštění.

Než však stačil cokoli říct, otec ho uviděl přicházet, běžel dolů po silnici, aby ho pozdravil, objal a políbil. Syn rychle požádal o odpuštění, ale jak svůj příběh vypráví, otec ho ani neposlouchal; plánoval oslavu. „Tento můj syn byl mrtev a znovu ožil, byl ztracen a byl nalezen“ (Lukáš 12:24). Pak to spolu oslavili.

„Toto je evangelium. Bůh tě miluje a čeká, až se vrátíš domů.“

To je evangelium. Bůh tě miluje a čeká, až se vrátíš domů. Nepřinášej oběti, neopravuj si život, neopravuj ploty; jen jdi k Otci.

Ježíš řekl: „Každý, kdo věří, bude mít život věčný“ (Jan 3:15). Proto Ježíš často vyzýval lidi, aby ho následovali. Chtěl, aby viděli Boha, aby poznali Boží lásku. Když poznáváme Ježíše, poznáváme Boha.

Evangelium je jednoduché. Ježíš tě povede tam, kde je pro tebe život nejlepší. Následujte ho a budete zachráněni.

My však raději zhustíme evangelium na jednoduchý vzorec, který si lze zapamatovat, opakovat a snadno sdílet. Uspadňuje to život.

Následování Ježíše může být chaotické; sám Ježíš byl většinu času nepořádný. Užíval si „hříšníky“, porušoval pravidla, mluvil proti náboženským vůdcům, nebyl příliš častý „návštěvník kostela“.

Následování Ježíše může být dobrodružství, ale většina z nás dává přednost něčemu pohodlnějšímu.

TERRY AUSTIN

[Baptist News Global](#)

Terry Austin

Terry Austin

Terry Austin říká, že od prvního dne života byl učen milovat církev. Tuto vášeň prožíval různými způsoby jako kazatel, sborový poradce, autor a kritik. V současné době je spisovatelem a vydavatelem knih na plný úvazek a aktivně se věnuje domácím sborům.

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)